

„Hogy eddig is éltem ki-ki csudálja”
(450 ÉVE SZÜLETETT BALASSI BÁLINT)

NAGY GÁSPÁR

Visszhangzó lépcsők egy eleven Balassi-szoborhoz

Némely dallamomban
súgásod ahol van
te nyitottad meg számat

Énekem legvégül
majd veled is békül
tizenhatodik század!

Láttam ifjan én már
nemzetem mint rontják
szakadatlan pörökkel

Minden ékességit
földig lerombolják
veretik az törökkel

Dúlásra jött hordák
mindig megóhajtják
szűzeknek szép seregit

Viszik Drinápolyig
gyalázzák napestig
rajtuk vajon ki segít?!

Vannak aztán bévül
fajtámnak „díszüül”
pogánynál pogányabbak

Elöntött a posvány
vélük hadakozván
förtelmes utálatban

Bűnben hentergése
reménytelenségben
láttam magam már holtan

Szívemnek balzsamát
homályban keresvén
magamat kaszaboltam

Bánkódván eleget
pokolra szánt lelkem
bocsánatért elhoztam

Hogy bűnöm oldoznád
merészeltem hozzád
folyamodni imákkal

Messzi zsoltárokból
gyakorta kicsordul
könnye Dávid királynak

Ezért lobogómon
zsoltáros hárfája
életemet kimondja

Kardom tükörére
envérem is csordult
édes hazámnak gondja

De nem véres szablya
nem is szemek rabja
volnék Balassi Bálint

Zólyomnak szülötte
világnak üzőttje
bátran elédbe áll itt:

Lelkemet akartad
szívemet facsartad
testemet megrongáltad

Legyen akaratod
sorsom záróköve
lelkem immár tenálad

Legszebb dallamomban
zúgásod ahol van
te nyitottad meg számat

Énekem legvégül
veled is megbékül
tizenhatodik század!